

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-769/16

Judecătoria Telenești

Judecător L.Iarmaliuc

DECIZIE

În numele Legii

03.05.2017

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței	Svetlana Șleahitițki
Judecătorii	Oleg Moraru și Adriana Garbuz
Grefier	Mihaela Roșca
Cu participarea:	
Procurorului	Valentina Gavdiuc
Avocatului	Andrei Vrăjitoru

a judecat în ședință publică apelul procurorului în procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi și apelul părții-vătămate xxx declarate împotriva sentinței Judecătoria Telenești din 09.06.2016 prin care:

xxx, născut la xxx, originar din s. xx, r-nul xx, domiciliat în s. xxx, r-nul xx.

- Învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

- prima instanță: 18.09.2012- 07.12.2012;
- instanța de apel: 04.01.2013- 25.06.2014;
- instanța de recurs: 22.08.2014-11.11.2014;
- prima instanță: 23.02.2015 - 09.06.2016;
- instanța de apel: 12.07.2016 - 03.05.2017.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de argumentele apelurilor, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunerea asupra apelurilor, Colegiul penal, -

a constatat:

1. Prin sentința Judecătoria Telenești din 07 decembrie 2012, a fost încetat procesul penal în privința lui xxx, învinuit în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece de către organul de urmărire penală a fost încălcată competența de exercitare a urmăririi penale.

2. În fapt, prima instanță a reținut că conform rechizitoriului, xx a fost învinuit pentru faptul că, activînd în calitate de șef al xxx și fiind în virtutea funcției deținute persoană cu funcție de răspundere cu calitatea de persoană publică careia într-o instituție de stat i s-au acordat permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție, avînd în conformitate cu fișa postului responsabilitatea executării juste a documentelor executorii, și-a depășit vădit limitele împuternicirilor acordate prin lege, manifestate prin faptele expuse în continuare: La 17.02.2010, executorul judecătoresc din cadrul xxx, a primit spre executare titlul executoriu nr. xx, liberat la 10.11.2009 de către Judecătoria Telenești, privind încasarea datoriei în sumă de 14 139 euro de la xxx în beneficiul lui xxx. Întru asigurarea executării hotărîrii judiciare, la 26.07.2010 executorul judecătoresc xxx prin procesul-verbal de sechestru și încheierea adoptată în acest sens, a aplicat sechestru pe bunul imobil disco-barul „xxx” ce-i aparținea cu drept de proprietate lui xxx, evaluîndu-l la suma de 159 537 lei.

La 19.08.2010, debitorul xxx a contestat în instanța de judecată acțiunile executorului judecătoresc referitor la aplicarea sechestrului din 26.07.2010, contestația lui fiind respinsă.

Ulterior, xxx acționând contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (în redacția legii din 2005) ce stabilește, că contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vânzarea bunului sechestrat pînă la pronunțarea unei hotărîri judecătorești definitive, art. 402 alin. (1) Cod procedură civilă, ce stabilește termenul de 20 zile pentru declararea recursului din data adoptării hotărîrii motivate și art. 403 Cod procedură civilă, potrivit cărora recursul suspendă executarea hotărîrii, neținînd cont de faptul că hotărîrea judecătorească din 19.08.2010 nu era definitivă, la 27.08.2010 a admis și a înaintat spre publicare în ziarul local „Cuvîntul” nr. 32, anunțul cu privire la desfășurarea la 10.09.2010, a licitației publice cu strigare, la care urma să fie expus spre vânzare bunul sechestrat - barul „xxx” cu suprafața de 452 m2 cu prețul inițial de vânzare de 159 537 lei. Drept rezultat, la 06.09.2010, executorul xxx emite o încheiere privind organizarea licitației prin care dispune desfășurarea ei pentru vânzarea bunului sechestrat.

La 07.09.2010, șeful xxx, în calitatea sa de persoană cu funcție de răspundere, neținînd cont de faptul că, în corespundere cu prevederile art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (redacția legii din 2005), doritorii de a participa la licitație urmează să prezinte cererea de participare la licitație cu indicarea prețului propus pentru bunul scos la licitație, acceptă pentru participare la licitație cererile cu nr. 1056 și 1055, depuse respectiv de xxx, ce nu conțineau informația referitor la prețul propus.

Totodată, în funcția deținută de șef al xxx și fiind persoană cu funcție de răspundere, xxx a ignorat necesitatea verificării rezonabilității prețului inclus de către executorul xxx în conținutul procesului-verbal cu privire la sechestrul din 26.07.2010. Continuîndu-și activitatea criminală și neluînd în considerație faptul, că cererile participanților la licitație nu întrunesc condițiile legale, liberează cetățenilor xxx bilet de participare la licitația preconizată pentru data de 10.09.2010. În ziua respectivă, xxx participînd în calitate de licitator, încălcînd prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare, potrivit cărora contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vânzarea bunului sechestrat pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești, precum și a celor de la art. art. 402 alin. (1) și 403 Cod de procedură civilă, se stabilesc termenul de 20 zile de declarare a recursului împotriva hotărîrii judiciare și suspendarea executării hotărîrii pe perioada examinării recursului, fără a ține cont de faptul, că la momentul petrecerii licitației - 10.09.2010, hotărîrea judiciară din 19.08.2010 nu era definitivă, a expus spre vânzare imobilul cu nr. cadastral 8950203.082.01, cu prețul inițial de 159 573 lei.

Ca rezultat al petrecerii licitației, xxx a indicat în conținutul procesului-verbal cu privire la licitație din 10.09.2010, în rubrica rezervată pentru includerea sumelor propuse de către participanții la licitație, sume echivalente sumelor finale propuse de către acestea, acțiuni ce contravin prevederilor art. 128 alin. (2) Cod de executare potrivit cărora, dacă în cererile de participare este propus un preț care depășește valoarea bunului stabilit în procesului-verbal cu privire la sechestrul, sau după caz în raportul de evaluare a lui, prețul inițial al bunului scos la licitație va fi cel mai mare propus de către participantul la licitație. Drept rezultat imobilul a fost adjudecat lui xxx, care a propus suma de 235 000 lei.

În continuarea acțiunilor sale, xxx a emis la 16.09.2010 încheierea privind încetarea procedurii de executare nr. 20/3 din 18.02.2010 și contrar prevederilor art. 80 alin. (3) Cod de executare nu a transmis documentul executoriu împreună cu copia încheierii Judecătorei Telenesti pentru anexare la dosarul civil. În rezultatul acestor acțiuni au fost cauzate daune considerabile intereselor publice prin știrbirea imaginii autorității publice, precum și intereselor persoanei fizice xxx, căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 445 000 lei.

3. Împotriva sentinței de încetare a declarat recurs procurorul, în care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor formulate, procurorul a menționat interpretarea eronată de către instanța de fond a legii procesuale, or, competența materială a infracțiunilor prevăzute de art.328 Cod penal, este trecută în exclusivitate CNA, fără pretinsa excepție, nominalizată în conținutul sentinței adoptate. Excluzînd posibilitatea punerii la îndoială a ordonanței de pornire a urmăririi penale, autorul recursului a făcut referire la art. 270 alin. (9) Cod de procedură penală, potrivit căruia, în caz de necesitate, procurorul în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, este în drept să exercite personal urmărirea penală sub toate aspectele și în orice cauză penală, prevederile căruia exclud totalmente soluția judiciară privind pretinsa încălcare de către organele procuraturii a competenței după materie la instrumentarea prezentei cauze. În aceeași ordine de idei s-a invocat și interpretarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art. 271 Cod de procedură penală, ce se referă la dreptul procurorului General și adjuncților lui de a stabili competența după materie, or, respectivele atribuții se răsfrîng asupra organelor de urmărire penală din cadrul MAI, CNA și SV, care în corespundere cu art. 253 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt reprezentate de către ofițerii de urmărire penală. De rînd cu aceasta, acuzarea a susținut aplicarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art. 271 alin. (1) Cod de procedură penală, care în sentință au fost reflectate prin prisma modificărilor operate în legea procesual penală din 27.10.2012, potrivit căruia, procurorul fiind sesizat în modul prevăzut de art. 262 Cod de procedură penală este obligat să-și verifice competența după materie, pe cînd la data pornirii urmăririi penale pe caz, această obligativitate se referea în exclusivitate organelor de urmărire penală, legea procesuală neavînd puterea retroactivă. Cu referire la aplicabilitatea art. 251 Cod de procedură penală ce se referă la nulitatea absolută a actului procesual, autorul apelului, prin prisma art. 6 Cod de procedură penală, invocă neconstatarea de către instanța de judecată în conținutul sentinței de încetare a procesului penal a actelor procesuale concrete, ce în viziunea sa, sunt lovite de nulitate. Și în final, acuzarea a făcut referire la prevederile art. 6 alin. (6) a Legii nr. 113 din 17.06.2010, privind executorii judecătorești, potrivit cărora urmărirea penală a executorului judecătoresc poate fi exercitată doar de procuror. Drept urmare a celor invocate, autorul recursului susține incorectitudinea aplicării de către instanța de judecată la adoptarea sentinței în prezenta cauză a prevederilor art. 275; 285; 332 și 391 Cod de procedură penală.

3.1. La 12.02.2013, procurorul Elena Bogdan, a depus un apel suplimentar prin care a solicitat casarea sentinței, cu reluarea cercetărilor judecătorești și pronunțarea unei soluții noi privind condamnarea inculpatului pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la șase ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități ce țin de executarea deciziilor judiciare pe termen de trei ani.

În motivarea cerințelor formulate, pe lângă erorile de drept procesual pretinse a fi admise de către instanța de judecată la adoptarea sentinței, referitor la care s-a expus autorul apelului de bază, se invocă prezența în cauză a unui număr impunător de probe ce confirmă vinovăția inculpatului în faptele lui imputate, din numărul acestora făcând parte declarațiile părții vătămate xxx și a martorilor xxx, precum și pactele procesuale ce vizează acțiunile întreprinse de inculpat în vederea executării unui document executoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, au fost admise apelurile declarate, din alte motive decât cele invocate, dispunându-se casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care xxx a fost achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, de sub învinuirea adusă pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Decizia data a fost atacată prin recurs ordinar de procurorul în XXXXXXXXXXXX, Liliana Pasat, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul a invocat faptul că concluzia instanței de apel privind încetarea neîntemeiată a procesului penal de instanța de fond, o consideră legală, însă achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă, este o soluție neîntemeiată, deoarece vinovăția acestuia se confirmă prin probele administrate la materialele cauzei.

6. Prin decizia Colegiului lărgit a Curții Supreme de Justiție din 11.11.2014 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui xxx și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11.02.2015 recursurile procurorului în Procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi și cel suplimentar al procurorului în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Elena Bogdan, au fost admise cu casarea integrală a sentinței și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

8. Prin sentința Judecătorei Telenești din 09.06.2016 xxx învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal a fost achitat din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

9. Sentința judecătorei Telenești din 09.06.2016 a fost atacată cu apel de către procurorul în procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi și de către partea-vătămată xxx.

9.1. Procurorul în procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi a atacat cu apel sentința, *temeiul apelului – sentința nu este întemeiată, iar concluziile instanței sunt fundamentate pe o apreciere eronată a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești.*

Potrivit art.26 alin. (2) din Codul de procedură penală „*Judecă torul judecă materialele si cauzele penale conform legii si propriei convingeri bazate pe probele cercetate in procedura judiciara respectivă*”.

Norma enunțată reflectă cu titlu de principiu reguli generale de examinare a cauzei si efectele examinării, legiuitorul apreciind obligația judecătorului de a-si supune convingerea proprie rezultată dintr-un proces penal legii si probelor cercetate.

Acuzarea consideră că concluzia instanței de judecată nu a fost supusă probelor cercetate, or acestea indică asupra unor încălcări evidente comise de catre xxx apărute în procesul licitației bunului imobil „La Ventura”. Interpretările date de instanță prevederilor legale invocate susțin poziția apărării și mai puțin poziția legii.

Astfel, instanța a pus la baza prevederi legale ale Codului de executare (în redacția anului 2004) invocate de catre apărare, care nu au tangență cu situația pe caz.

Hotărârea judecătorească din 10.11.2009 obliga partea vătămată xxx la restituirea unei datorii si asigura executarea obligației, prin aplicarea sechestrului asupra bunului imobil disco-bar „La Ventura”, fără a evalua prețul bunului imobil și fără a obliga executorul judecătorec să scoată bunul la licitație. Situația expusă în actul de acuzare nu reflectă în nici un mod circumstanțele ce vizează suspendarea efectelor hotărârii judecătorești din 10.11.2009 ci a efectelor deciziei Oficiului de Executare de a supune bunul imobil vânzării prin licitație. Deci, acuzarea a reflectat lipsa de efecte nu a hotărârii din 10.11.2009, ci a hotărârii din 19.08.2010. Astfel, regulile de vânzare a bunurilor sechestrate nu erau guvernate de prevederile conținute în capitolul VII al Codului de Executare (în redacția anului 2005) ci de secțiunea a 3-a din capitolul IX al Codului de executare cu titlul „*Procedura de sechestrare si vânzare a bunurilor*”. Efectele contestării a deciziilor de vânzare a bunurilor sechestrate nu puteau fi reglementate de art.74 din Codul de executare ci de prevederile art.122 alin.(2) „*În cazul în care actele executorului judecătorec au fost contestate, vânzarea bunurilor se suspendă pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești*”. Totodată, coroborînd prevederile art.122 alin.(2) din Codul de executare în vigoare la momentul cu prevederile Codului de procedură civilă, urmează a fi stabilit momentul ramînerii definitive a hotărîrii din 19.08.2010 prin care contestația lui xxx asupra procesului verbal din 26.07.2010 (act al executorului judecătorec) a fost respinsă. În această parte urmează a fi remarcat că anunțul privind petrecerea licitației a fost publicat la 27.08.2010 (adică în termenul în care hotărîrea nu era definitivă, deoarece nu expirase termenul formal de contestare); încheierea privind petrecerea licitației a fost emisă la 06.09.2010 (adică în termenul în care hotărîrea nu era definitivă, deoarece nu expirase termenul formal de contestare); prezentarea cererii de participare la licitație si acceptarea la licitație a cererilor nr.1056 si 1055 depuse de xxx si, respectiv xxx care nu conțineau informația privind prețul propus pentru bunul licitat, la 07.09.2010 (adică în termenul în care hotărîrea nu era definitivă, deoarece nu expirase termenul formal de contestare). Mai mult, circumstanțele stabilite au indicat direct asupra faptului că partea vătămată nu a primit hotărîrea motivată la momentul pronunțării, adica la 19.08.2010, ceia ce indică asupra faptului că termenul de 20 de zile prevăzut de art.402 alin.(1) din Codul de procedură civilă, nu putea să curgă din 19.08.2010 ci doar din momentul în care părților le era comunicată hotărîrea motivată.

Deci, pentru a aprecia dacă hotărîrea instanței de judecată din 19.08.2010 era sau nu definitivă la momentul inițierii licitației, precum și la momentul licitației propriu-zise, urmează a evidenția că conform prevederilor art.254 alin.(1) din Codul de procedură civilă

„Ramân definitive hotărârile judecătorești emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel”. În aceste condiții acuzarea consideră că este evident că actele executorului judecătoresc, inclusiv a șefului oficiului de executare Telenesti, xxx, au fost emise fără a avea la bază o hotărâre judecătorească definitivă, așa cum stabilea imperativ art.122 alin.(2) din Codul de executare în vigoare la acel moment.

Acuzarea consideră lipsit de temei juridic și faptic argumentul instanței precum că raportul de evaluare eliberat de Camera de Comerț și Industrie și anexat la materialele cauzei penale și care stabilește că prețul bunului imobil este 1445 000, nu reprezintă o probă pertinentă. Aceste constatări ale instanței fac abstracție de la probele administrate și se bazează pe circumstanțe inexistente sau omisiunea celor existente. Organul cadastral nu a stabilit prețul bunului imobil - 235 000 lei, acesta fiind prețul cu care bunul imobil a fost adjudecat de către xxx. În fapt, prețul indicat de organul cadastral era de 159 537 lei, ceia ce indică asupra unei aprecieri superficiale a probelor, în această parte, de către instanță. Totodată, martorii xxx și xxx au indicat direct asupra faptului că prețul prezentat de către organul cadastral nu putea fi pus în nici un mod la baza evaluării de piață a bunului imobil. Acuzatorul de stat remarcă că anume martorii nominalizați au confirmat că au furnizat un răspuns la interpelarea lui xxx privind prețul imobilului „xxx”, însă prețul indicat avea un caracter normativ, deoarece instituția în care activau nu dispunea de licența în domeniul evaluării, iar xxx știa despre acest fapt. Declarațiile martorilor confirmă faptul că răspunsul organului cadastral nu putea substitui un raport de evaluare, asupra existenței căruia a menționat nu doar partea vătămată, ci martorul xxx. Instanța nu a sesizat faptul că la licitație a fost vîndută nu doar încăperea discobarului „La Ventura” ci și terenul aferent, prețul inițial la licitație fiind cel indicat de organul cadastral. În aceste condiții raportul de evaluare criticat de instanță este mai mult decît pertinent.

La fel, instanța nu a atras atenția asupra faptului că stabilirea defectuoasă a prețului de către executorul judecătoresc a fost constatată, de data aceasta, prin hotărâre judecătorească definitivă din 16.06.2010, în care instanța a atenționat asupra faptului că urmează a fi antrenat un specialist evaluator licențiat, iar conform prevederilor art.113 alin.(2) din Codul de executare (în redacția anului 2005) care stabileau că „Dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul contestă valoarea bunului determinată de executorul judecătoresc, executorul judecătoresc va antrena pentru evaluare un specialist în domeniu”, chemarea unui specialist evaluator era obligatorie. Subliniază că anume Camera de Comerț și Industrie era una din instituțiile ce dispuneau de licență în evaluarea bunurilor imobile, organele cadastrale neavînd, la acel moment, licența respectivă. Consideram că instanța corect a menționat că xxx, conform fișei postului, avea atribuția „să efectueze acțiuni de supraveghere și control al executării documentului executoriu de către executorii judecătorești”, însă nu a apreciat faptul că xxx verificînd procedura de executare a documentului nu a întreprins acțiunile legate de a continuat realizarea încălcărilor.

În partea ce privește invocarea de către instanță drept probă a hotărîrii Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23.03.2016, acuzarea consideră acest fapt ca fiind o eroare de judecată or hotărîrile cu caracter civil nu pot avea caracter obligatoriu în procesul penal și nu pot influența în nici un mod soluția instanței. Dimpotrivă, soluțiile instanței date în procesul penal pot afecta hotărîrile civile, or sentințele penale prezentate în procesul civil reprezintă un temei de degrevare de probațiune. În speță, instanța a admis că probă un document care nu putea să ofere soluție cazului. Instanța s-a limitat, de fapt, la soluția propusă de acest act, ceia ce contravine procesului de realizare a scopului principal al procesului penal — aflarea adevărului. În aceste condiții, avînd la bază cele expuse mai sus, acuzatorul de stat consideră că sentința apelată este pasibil de casare, deoarece este afectată de vici ce îi pun la îndoială temeinicia.

9.2. Sentința Judecătoriei Telenești din 09.06.2016 a fost atacată și de partea-vătămată xxx, care consideră sentința dată ca ilegală din următoarele considerente:

- instanța de fond nu a examinat cauza respectivă prin metoda efectuării unei cercetări judecătorești exhaustive;
- instanța de fond nu a analizat stările de fapt expuse în soluțiile date de instanțele judecătorești ierarhic superioare pe marginea cauzei respective;
- instanța de fond nu a ținut cont de totalitatea circumstanțelor invocate atît de partea acuzării, cît și de argumentele dispuse de el în calitate de parte vătămată.

Consideră, că instanța de fond s-a bazat la luarea deciziei de achitare a inculpatului pe Decizia Curții de Apel Bălți din 26.09.2013 care a recunoscut legală petrecerea licitației din 10.09.2010 în privința bunului imobil cu nr. cadastral 8950203082.01. Consideră că vinovăția inculpatului este pe deplin demonstrată contrar concluziilor sentinței Judecătoriei Telenești din 09.06.2016 deoarece acesta a încălcat grosolan atribuțiile de serviciu prin nerespectarea procedurii de scoatere la licitație a bunului sechestrat în privința căruia a fost contestat actul judecătoresc și ulterior anulat sechestrul respectiv.

10. Procurorul participant la proces, Valentina Gavdiuc în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului declarat de către procurorul și de partea vătămată xxx, casarea sentinței instanței de fond, cu rejudecarea cauzei date, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul xxx să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal și să fie condamnat la închisoare pe un termen de 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 5 ani.

Partea-vătămată xxx în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelurilor înaintate cu casarea sentinței instanței de fond, pronunțarea unei noi hotărîri prin care xxx să fie pedepsit.

Inculpatul xxx și avocatul ce-i apără interesele, V.Vrăjitoru în ședința instanței de apel, au solicitat respingerea apelurilor înaintate, cu menținerea sentinței instanței de fond.

11. Verificînd argumentele apelurilor declarate pe caz de către procurorul în procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi și apelul părții-vătămate xxx, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținînd cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia, că apelurile urmează a fi admise cu casarea sentinței atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri

potrivit modului stabilit pentru prima instanța.

Colegiul își întemeiază soluția adoptată pe caz în temeiul art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, conform căruia - (1) *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Potrivit dispoziției art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, *Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel.*

12. Pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul reține, că în corespundere cu pct.14.2 a Hotărârii Plenumului CSJ nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, completată prin hotărârea nr.10 din 24.12.2010, apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmînd să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunînd, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, potrivit pct.14.7 a hotărârii nominalizate chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

13. Efectuînd o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, Colegiul conchide asupra netemeinicii concluziei judiciare a instanței de fond privind achitarea lui xxx în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, ori la adoptarea soluției în ce privește învinuirea adusă în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, prima instanță a dat o apreciere unilaterală aspectelor de fapt a cauzei, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate, ignorînd totalmente întregul ansamblu probant, ce denotă cu certitudine elementele infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal în acțiunile lui xxx.

14. În respectarea prevederilor procedurale legale precitate a art.414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal, a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești pe caz potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunînd audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții-vătămate xxx, a inculpatului xxx și cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi prezentate de părți – de apelant în susținerea apelului sau de partea opusă în dezbaterea argumentelor apelului.

14.1. Partea-vătămată xxx, în instanța de apel a susținut declarațiile sale date anterior în instanța de apel și în instanța de fond, prin care a declarat: *până la procedura de executare nu-i cunoștea nici pe cet. xxx, executorul judecătoresc, și nici pe xxx șeful xxx. S-a întâlnit cu xxx de trei ori pe parcursul procedurii de executare, însă ultima a fost după organizarea licitației. Consideră că procedura de executare s-a făcut cu pași mari și nu era necesar că să se vîndă bunul, deoarece procesul-verbal de sechestrul pe disco-barul "xxx a fost contestat, iar prin hotărârea instanței de judecată a fost anulat. Mai apoi la 26.07.2010 executorul judecătoresc xxx aplică repetat sechestrul pe disco-barul "La Ventura", însă și de această dată l-a contestat, deoarece nu era de acord cu valoarea bunului evaluat. Mai mult el a depus o cerere la oficiul de executare Telenești prin care a solicitat numirea unui specialist în domeniul în scopul evaluării disco-barului sechestrat, care nu a fost examinată și a fost neglijată. La fel în conclucrarea cu executorul judecătoresc xxx a prezentat contractul de vânzare-cumpărare unde este indicat prețul bunului, însă la refuzul și la indicația ei a comandat la Camera de Comerț și Industrie filiala Orhei raportul de evaluare a disco-barului, care indică valoarea construcției disco-barului și terenul aferent constituie 1 445 000 lei. A prezentat raportul executorului judecătoresc xxx și cu ea l-au prezentat șefului oficiului excutare Telenești, xxx. La ce, xxx a menționat că nu poate fi acceptat, deoarece acesta nu a fost coordonat cu oficiul de executare Telenești, însă el a explicat că nu cunoaște legea dar a conclucrat cu executorul judecătoresc xxx și ultima a fost anunțată despre data și ora venirii expertului la obiect. Aceasta nu a venit, însă a organizat licitația necătând la faptul că hotărârea primei instanțe privind anularea procesului-verbal de sechestrul nu era redactată și el era în drept de a-o ataca la Curtea de Apel Bălți. Deasemenea nu a fost informat despre organizarea licitației și nu a participat la ea, deoarece a fost anunțat în ziua petrecerii licitației și cînd a ajuns licitația era finisată. Nu este de acord cu licitația care a atacat-o, deoarece hotărârea asupra procesului de sechestrul a disco-barului „xxx” nu era definitivă la moment și nici la data petrecerii licitației, cu atât mai mult la data publicării anunțului privind petrecerea licitației. Mai mult de atât la licitație s-a vîndut doar clădirea, dar real s-a înstrăinat pămîntul și mobilierul. Cu toate acestea, el, la sfârșitul lunii septembrie 2010 a primit prin poștă o încheiere de încetare a procedurii de executare a titlului executoriu privind achitarea de către acesta a datoriei de 14 139 euro în folosul lui xxx, emisă de oficiul de executare Telenești xxx, deși a recunoscut această datorie, deoarece nu a luat recipisă, el o parte din sumă datoriei și anume 3700 euro, a returnat lui xxx concretizat că, un act de primire predare semnat între executorul judecătoresc și partea vătămată nu a fost întocmit și doar un act de luare la păstrare a bunului. Consideră că prin acțiunile abuzive ale factorilor de decizie din cadrul oficiului de executare Telenești i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 1 445 000 lei.*

Suplimentar, cauza fiind rejudecată în instanța de apel, partea-vătămată a declarat: *Toate acțiunile lui în această perioadă constă în conestarea actelor emise de oficiul de executare. Procesul-verbal de sechestrul l-a contestat în termen și la moment este nul. Licitația nu putea fi petrecută. Cunoaște despre existența deciziei Curții de Apel Bălți, dar instanța data s-a expus asupra*

imobilul care de fapt nu există greșind numărul cadastral și acest fapt schimbă situația.

14.2. Audiata în instanța de apel, inculpatul xxx nu și-a recunoscut vinovăția în faptele lui imputate, declarând: de la 28.05.1996 a activat în calitate de executor judecătoresc, însă de la 15.09.2003 pînă în anul 2010, a activat în calitate de șef al oficiului. La 10.11.2009 Judecătoria Telenești a emis hotărârea privind încasarea datoriei în sumă de 14 139 euro, de la debitorul xxx în folosul lui xxx, care a intrat în vigoare la 30.11.2009. Executorul judecătoresc xxx, la 17.02.2010 a emis încheiere privind intentarea procedurii de executare în baza titlului executoriu din 10.11.2009 și a cererii creditorului de executare silită a hotărârii. Totodată la 27.10.2009 s-a emis încheierea de aplicare a sechestrului pe bunul imobil cu destinație comercială, disco barul „xxxx” număr cadastral 8950203082.01 și cu suprafața de 452 m², care aparținea cu drept de proprietate lui xxx. Astfel, la 09.04.2010 executorul judecătoresc xxxs în scopul executării silite a titlului executoriu a întocmit procesul-verbal de sechestrul a bunului imobil-disco barul „xxx”, însă procesul-verbal a fost anulat prin hotărârea Judecătoria Telenești din 17.06.2010. Mai apoi, la 26.07.2010, în mod repetat, executorul judecătoresc xxx aplică sechestrul pe bunul dat, care l-a aprobat ca fi legal, deoarece actele executorului judecătoresc sunt acte de procedură și unicul organ care poate să aprecieze legalitatea actului este instanța de judecată. La fel, a semnat demersul executorului judecătoresc privind evaluarea bunului imobil-discobarul „xxx”, de către Oficiul Cadastral Teritorial Telenești, deoarece executorul judecătoresc are dreptul de a solicita orice informație în scop de serviciu, de la oricare organ. Mai mult lui xxx i s-a acordat termen de a executa în mod binevol documentul executoriu, adică a avut posibilitatea de unul singur să-și vîndă bunul ori să achite datoria din alte mijloace financiare. Din motiv că el nu a achitat datoria s-a inițiat procedura de executare silită și anume s-a organizat licitația privind vinderea bunului sechestrat, iar despre data, locul organizării licitației s-a publicat în ziarul regional „Cuvântul”. La fel, colectarea cererilor s-a pus în sarcina executorului judecătoresc xxx și bunul a fost vîndut lui xxx la prețul de 235 mii, fără teren și utilaj. A mai concretizat că la data petrecerii licitației era hotărârea definitivă a Judecătoria Telenești din 19.08.2010 privind respingerea contestației depuse de xxx asupra procesului-verbal de sechestrul din 26.07.2010. Ulterior, executorul judecătoresc xxx a înaintat un demers privind încetarea procedurii de executare, astfel a emis încheiere de încetare a procedurii de executare și a transmis executorului judecătoresc pentru a fi transmis spre examinare judecătoria Telenești. A mai menționat faptul că nu era în drept de a suspenda procedura de executare la momentul contestării procesului-verbal de sechestrul și la data petrecerii licitației, mai mult nu avea nici o cerere în sensul dat de la vre-o parte. A susținut faptul că prețul licitației a început de la prețul indicat în actul de sechestrul și avansările s-au înaintat în cadrul licitației.

Suplimentar, cauza fiind rejudecată în instanța de apel, partea-vătămată a declarat: Inițial pentru stabilirea prețului la momentul dat executorul judecătoresc singur stabilea prețul bunului sechestrat și se conducea după prețurile similar din localitatea data. Nu cunoaște dacă în localitatea data era un imobil similar cu așa preț. Nu era în competența lui să verifice faptul dat. Înainte de a petrece licitația a imputernicit executorul judecătoresc să verifice cererile de participare la licitație și dacă acestea întrunesc condițiile. Nu i s-a adus la cunoștință că au fost depuse contestații pînă la licitație și în timpul acestuia. xxx i-a comunicat că xxx la 17.09.2010 a atacat hotărârea din 19.08.2010. A aflat că actul de sechestrul a fost atacat în ziua licitației. Prezența proprietarului la ziua petrecerii licitației nu este obligatoriu, însă încheierea privind petrecerea licitației li se expediază părților. Licitația începe de la prețul evaluat în actul de sechestrul. Procesul-verbal de transmitere a bunului a fost întocmit de xxx. Cînd a întocmit încheierea de încetare a procedurii de executare, probabil așa proces-verbal exista. Drept temei pentru încetarea procedurii de executare servește consemnarea sumei datoriei la contul depozit al oficiului de executare. Termenul de încetare a procedurii de executare a fost la 16.09.2010. Odată ce au parvenit banii în cont avea dreptul să emită încheierea de încetare a procedurii de executare. Nu își amintește să fi efectuat un demers în instanța de judecată pentru confirmarea licitației.

14.3. Vinovăția inculpatului xxx în comiterea infracțiunii încriminate este dovedită și prin următoarele probe administrate, prezentate de acuzare, cercetate în instanța de fond și cercetate, verificate suplimentar în instanța de apel:

Volumul I

f.d. 14-15- proces- verbal de ridicare din 02.12.2011 cu anexă la acest proces-verbal;

f.d. 16-23- proces- verbal de examinare din 16.12.2011;

f.d. 24-25- titlu executoriu din 10.11.2009;

f.d. 26- încheiere privind primirea documentului executoriu, intentarea procedurii de executare și acordarea termenului de executare benevolă din 17.02.2010, emisă de xxx;

f.d. 27- încheiere privind asigurarea executării documentului executoriu și aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului din 17.02.2010;

f.d. 28- informație din 23.07.2010;

f.d. 29- certificat cu privire la valoarea bunului imobil din 23.07.2010, prin care valoarea întregului bun imobil constă din 159537 lei (valoarea construcțiilor - 156742 lei și valoarea terenului – 2795 lei);

f.d. 34- încheiere privind aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului din 26.07.2010;

f.d. 35- proces- verbal de sechestrul din 26.07.2010;

f.d. 42- încheiere privind organizarea licitației din 06.09.2010;

f.d. 43- ordin de plată nr. 24 din 07.09.2010;

f.d. 44- cerere de la xxx din 07.09.2010;

f.d. 45- ordin de plată nr. 14 din 07.09.2010;

f.d. 46- cerere de la xxx din 07.09.2010;

f.d. 47- bilet de participare la licitația cu strigare din 10.09.2010;

f.d. 48-50- anunț referitor la participarea la licitație și anunț în ziar privind participarea la licitație;

f.d. 51- proces- verbal la licitație din 10.09.2010;

f.d. 54- proces- verbal de transmitere a lotului în proprietatea adjudecătorului întocmit la 16.09.2010;

f.d. 55- încheiere privind distribuirea sumelor realizate prin executare silită din 16.09.2010;

f.d. 56- încheiere privind suspendarea executării documentului executoriu din 05.11.2010;

f.d. 57- încheiere privind asigurarea executării documentului executoriu din 07.02.2011;

f.d. 58- încheiere emisă de către Casa Teritorială Nord din 25.02.2011;

f.d. 61-62- proces-verbal de examinare din 20.12.2011;

f.d. 63-82- raport de evaluare nr. 0277207 din 23.06.2010;

f.d. 83- certificate de calificare din 21.05.2010;

f.d. 84-86- contract de vânzare cumpărare din 25.06.2008;

f.d. 89- proces-verbal de ridicare din 01.02.2012;

f.d. 90-92- proces- verbal de examinare din 10.02.2012;

f.d. 102- ordin de încasare a numerarului din 23.07.2010;

f.d. 104- ordonanță de ridicare din 01.02.2012;

f.d. 105- proces- verbal de ridicare din 01.02.2012;

f.d. 106-107- proces- verbal de examinare din 03.02.2012;

f.d. 108-111- registrul de evidență a corespondenței intrate a Oficiului de executare, Telenești;

f.d. 112-114- registru de evidență a corespondenței de ieșire pentru anul 2010;

f.d. 136- încheiere privind încetarea procedurii de executare din 16.09.2010;

f.d. 141- informație nr. 789 din 15.02.2012;

f.d. 159- extras din ordinul nr. 18 din 02.04.2005 p.2;

f.d. 160-164- fișa postului șefului oficiului de executare Telenești.

Volumul III

f.d. 104-106- declarațiile părții vătămate xxx din 05.10.2015;

f.d. 107- declarațiile martorului xxx din 05.10.2015, care au fost date citirii de către procuror, prin care martorul a declarat: *a început să activeze în calitate de șef al cancelariei Oficiului de Executare Telenești din anul 2008 până în anul 2011. în atribuțiile sale de serviciu intra evidența tuturor registrelor de care dispunea oficiul de executare Telenești, precum și evidența poștei, Deasemenea se ocupa cu evidența corespondenței de intrare- ieșire și ștampile de intrare-ieșire se păstrau în cancelarie, iar cancelaria se afla în biroul șefului oficiului lui xxx, deoarece nu dispune de birou separat. Cu toate acestea, când se afla în concendiu ștampila putea fi aplicată pe acte iau ahe corespondență și de către persoana care o înlocuia sau de executorii judecătorești. A concretizat că cunoaște depre procedura de executare în privința debitorului xxx și anume că această procedura se afla în gestiunea executorului judecătoresc xxx. La fel a concretizat că și în celelalte audieri i s-a prezentat registrul de evidență și a constatat că unele semnări nu sunt ale sale, deoarece în perioada desfășurării oficiilor de executare și din cauza volumului mare de lucru ea se ocupa cu arhiva, dar executorii judecătorești înregistrau personal. La întrebarea procurorului dacă recunoaște scrisul efectuat pe foia dosarului nr.108-110 din registrul de evidență, martorul a declarat că poate să afirme doar că în registrul la foia indicată sunt efectuate de către aceasta. La întrebarea procurorului dacă înscrierea nr.2537 efectuată în registrul de ieșire a corespondenței pentru anul 2010 este efectuată de către aceasta, martorul a declarat că poate să afirme doar că nu este efectuată de dînsa.*

f.d. 128-129- declarațiile martorului xxxx din 19.11.2015 care au fost date citirii de către procuror, prin care martorul a declarat: *că a devenit proprietar al disco- barului „xxx” în baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat la notar. A cumpărat barul de la un arecavare xxx. A mai declarat că a participat la licitație dar din motiv că nu a avut banii suficienți a nierdut licitația. I a licitație a*

...care a mai participat la licitație, dar din moment ce nu a avut o anumită siguranță a pierderii licitației. La licitație a mai participat încă o persoană pe nume xx, care acesta a câștigat-o. La fel a menționat că despre licitația a aflat dintr-un ziar local care i-a fost arătată de un consătean și că licitația a fost condusă de șeful oficiului executare Telenești xxx. A concretizat că la moment disco-barul „xxx” se află în proprietatea sa și are dreptul de proprietate atât asupra construcției cât și a terenului.

f.d. 130-132- declarațiile martorului xxx din 19.11.2015 care au fost date citirii de către procuror, prin care martorul a declarat: *la Oficiul de Executare Telenești s-a aflat spre executare titlu executoriu prin care debitorul xxx urma să întoarcă datoria creditorului xxx. Procedura de executare s-a aflat la executorul judecătoresc xxx, care ulterior, a fost preluată de către executorul judecătoresc xxx. Din materialele dosarului a stabilit că în cadrul procedurii de executare a fost întreprinse un șir de măsuri și anume organizarea licitației de vânzare-cumpărare a disco-barului „xxx” în scopul recuperării datoriei. Suma a fost transferată în contul executorului judecătoresc, însă din motiv că debitorul a contestat acțiunile executorului judecătoresc i-a servit ca temei de a nu elibera suma din contul curent. La ce, creditorul xxx a recuzat acțiunile sale și documentul executoriu a fost transferat unui alt executor xxx, mai mult xxx a aplicat violență psihică asupra sa. A mai explicat faptul că nu înțelege din ce motiv nu a fost suspendată procedura de executare, în timp ce acțiunile executorului judecătoresc au fost contestate. La fel, a confirmat faptul că el a preluat procedura de executare, adică i s-a transmis în lucru și nu a fost încetată, la materialele dosarului nu era anexat încheiere de încetare. A confirmat că evaluarea bunului scos la licitație se face de executorul judecătoresc de sinestătător, însă în cazul când debitorul nu este de acord cu prețul evaluat de executor se antrenează un specialist în domeniu și se întocmește un raport, iar după acest raport urmează să se vândă bunul. La materialele dosarului era un astfel de raport. Mai mult, executorul judecătoresc xxx trebuia să înceteze procedura și să încaseze suma cu mențiunea executat.*

f.d. 153- declarațiile martorului xxx din 27.01.2016 care au fost date citirii de către procuror, prin care martorul a declarat: *îl cunoaște pe xxx de la facultate și a aflat despre petrecerea licitației atât din ziar cât și de la el, însă pentru prima oară din ziar regional „Cuvântul”. A depus cerere de participare, totodată a depus și acauntul. La licitație a participat două persoane el și xxx. A câștigat licitația, deoarece el în cadrul licitație a popos cea mai mare suma de 230-240 mii lei. A confirmat faptul că, în cerere de participare nu a indicat suma propusă. La fel, a confirmat că cunoaște barul, deoarece l-a văzut când proprietar era xxx. Suma totală pentru bunul adjudecat l-a achitat la Banca de Economii din orașul Telenești. Mai apoi, a vândut bunul imobil disco-barul „xxx” lui xxx, deoarece satul nu era interesant și barul a activat nu mai mult de o jumătate de an. xxx este un cunoscut și a văzut barul. Prețul cu care l-a vândut este indicat în contractul de vânzare-cumpărare.*

Volumul IV

f.d. 9- declarațiile martorului xxx din 05.04.2016 care au fost date citirii de către procuror, prin care martorul a declarat: *este evaluator în Oficiului Teritorial Cadastru Telenești din 01.08.2004 și că nu cunoaște nici o persoană numită de cit pe xxx de cât în legătură cu examinarea cauzei penale, iar pe xxx din auzite. A confirmat faptul că certificatul de evaluare anexat la materialele dosarului este eliberat de ea, dar nu poate confirma cine a înaintat cererea de a fi eliberat, deoarece este eliberat din anul 2010 și este necesar dosarul respectiv. La fel a mai menționat că certificat nu constituie evaluarea bunului imobil și el se eliberează doar pentru a fi prezentat la Inspectoratul fiscal și la birourile notariale și el constituie prețul normativ, ceea este specificat în conținutul notei din certificat, deoarece oficiul cadastral nu are specialiști pentru evaluarea bunului.*

15. Toate aceste probe prezentate de către acuzatorul de stat confirmă vinovăția inculpatului xxx în comiterea infracțiunii încriminate. Astfel, instanța de judecată la emiterea sentinței de achitare pe marginea învinuirii aduse în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, a ignorat completamente probatoriul.

16. Reieșind din probele administrate și menționate, Colegiul vine la concluzia că vinovăția inculpatului xxx este pe deplin dovedită și astfel, în baza acestor probe, Colegiul în fapt constată fapta criminală săvârșită de inculpat ca fiind dovedită și anume că:

xxx activînd în calitate de șef xxxi și fiind în virtutea funcției deținute persoană cu funcție de răspundere cu calitatea de persoană publică căreia într-o instituție de stat i s-au acordat permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție, avînd în conformitate cu fișa postului responsabilitatea executării juste a documentelor executorii, și-a depășit vădit limitele împuternicirilor acordate prin lege, manifestate prin faptele expuse în continuare: La 17.02.2010, executorul judecătoresc din cadrul Oficiului de Executare Telenești, xxx, a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-958, liberat la 10.11.2009 de către Judecătoria Telenești, privind încasarea datoriei în sumă de 14 139 euro de la xxx în beneficiul lui xxx. Întru asigurarea executării hotărîrii judiciare, la 26.07.2010 executorul judecătoresc xxx prin procesul-verbal de sechestrul și încheierea adoptată în acest sens, a aplicat sechestrul pe bunul imobil disco-barul „xxx” ce-i aparținea cu drept de proprietate lui xxx, evaluîndu-l la suma de 159 537 lei.

La 19.08.2010, debitorul xxx a contestat în instanța de judecată acțiunile executorului judecătoresc referitor la aplicarea sechestrului din 26.07.2010, contestația lui fiind respinsă.

Ulterior, xxx acționînd contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (în redacția legii din 2005) ce stabilește, că contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vînzarea bunului sechestrat pînă la pronunțarea unei hotărîri judecătorești definitive, art. 402 alin. (1) Cod procedură civilă, ce stabilește termenul de 20 zile pentru declararea recursului din data adoptării hotărîrii motivate și art. 403 Cod procedură civilă, potrivit cărora recursul suspendă executarea hotărîrii, neținînd cont de faptul că hotărîrea judecătorească din 19.08.2010 nu era definitivă, la 27.08.2010 a admis și a înaintat spre publicare în ziarul local „Cuvîntul” nr. 32, anunțul cu privire la desfășurarea la 10.09.2010, a licitației publice cu strigare, la care urma să fie expus spre vînzare bunul sechestrat - barul „xx” cu suprafața de 452 m2 cu prețul inițial de vînzare de 159 537 lei. Drept rezultat, la 06.09.2010, executorul xcc emite o încheiere privind organizarea licitației prin care dispune desfășurarea ei pentru vînzarea bunului sechestrat.

La 07.09.2010, șeful xxx, în calitatea sa de persoană cu funcție de răspundere, neținînd cont de faptul că, în corespundere cu prevederile art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (redacția legii din 2005), doritorii de a participa la licitație urmează să prezinte cererea de participare la licitație cu indicarea prețului promus pentru bunul scos la licitație. accentă pentru participare la

licitație cererile cu nr. 1056 și 1055, depuse respectiv de xxx, ce nu conțineau informația referitor la prețul propus.

Totodată, în funcția deținută de șef al xxx și fiind persoană cu funcție de răspundere, xxx a ignorat necesitatea verificării rezonabilității prețului inclus de către executorul xxx în conținutul procesului-verbal cu privire la sechestrul din 26.07.2010. Continuându-și activitatea criminală și neluând în considerație faptul, că cererile participanților la licitație nu întrunesc condițiile legale, liberează cetățenilor xxx bilet de participare la licitația preconizată pentru data de 10.09.2010. În ziua respectivă, xxx participând în calitate de licitator, încălcând prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare, potrivit cărora contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vânzarea bunului sechestrat până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, precum și a celor de la art. art. 402 alin. (1) și 403 Cod de procedură civilă, se stabilesc termenul de 20 zile de declarare a recursului împotriva hotărârii judiciare și suspendarea executării hotărârii pe perioada examinării recursului, fără a ține cont de faptul, că la momentul petrecerii licitației - 10.09.2010, hotărârea judiciară din 19.08.2010 nu era definitivă, a expus spre vânzare imobilul cu nr. cadastral 8950203.082.01, cu prețul inițial de 159 573 lei.

Ca rezultat al petrecerii licitației, xxx a indicat în conținutul procesului-verbal cu privire la licitație din 10.09.2010, în rubrica rezervată pentru includerea sumelor propuse de către participanții la licitație, sume echivalente sumelor finale propuse de către acestea, acțiuni ce contravin prevederilor art. 128 alin. (2) Cod de executare potrivit cărora, dacă în cererile de participare este propus un preț care depășește valoarea bunului stabilit în procesului-verbal cu privire la sechestrul, sau după caz în raportul de evaluare a lui, prețul inițial al bunului scos la licitație va fi cel mai mare propus de către participantul la licitație. Drept rezultat imobilul a fost adjudecat lui xxx, care a propus suma de 235 000 lei.

În continuarea acțiunilor sale, xxx a emis la 16.09.2010 încheierea privind încetarea procedurii de executare nr. 20/3 din 18.02.2010 și contrar prevederilor art. 80 alin. (3) Cod de executare nu a transmis documentul executoriu împreună cu copia încheierii Judecătoriei Telenеști pentru anexare la dosarul civil. În rezultatul acestor acțiuni au fost cauzate daune considerabile intereselor publice prin știrbirea imaginii autorității publice, precum și intereselor persoanei fizice xxx, căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 445 000 lei.

Colegiul penal efectuând o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, instituie că în drept în acțiunile inculpatului xxx sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, adică depășirea atribuțiilor de serviciu cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni soldate cu urmări grave.

17. În confirmarea poziției sale, Colegiul penal instituie, că latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art.328 Cod penal constă din:

- săvârșirea unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege;
- cauzarea daunelor intereselor publice sau drepturilor și intereselor persoanelor fizice sau juridice;
- prezența legăturii de cauzalitate între acțiunile comise și urmările nominalizate.

Prin învinuirea adusă lui xxx se menționează încălcarea prevederilor art.122, 126, 128, 80 Cod de Executare al RM (**în redacția anului 2005**).

Conform art.24 alin.(1) Cod de Executare al RM (în redacția anului 2005), documentele executorii prevăzute la art.12 se execută de executorul judecătoresc, iar conform art.24 alin.(2) CE executarea sislită a documentelor executorii de către alte persoane nu se admite.

Colegiul penal, a considerat necesar de a face o retrospectivă a Codului de Executare al RM (**în redacția anului 2005**).

Articolul 122. Termenul de vânzare a bunurilor sechestrate

(1) Dacă debitorul nu a executat benevol documentul executoriu și dacă actele de aplicare a sechestrului asupra bunurilor nu au fost contestate în termenul prevăzut în art.114 din prezentul cod, executorul judecătoresc este obligat, în cel mult 10 zile, să inițieze procedura de vânzare a bunurilor sechestrate.

(2) În cazul în care actele executorului judecătoresc au fost contestate, vânzarea bunurilor se suspendă până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Articolul 125. Anunțul despre desfășurarea licitației

(1) Anunțul despre desfășurarea licitației se publică într-un ziar local mai răspândit și se afișează în sediul oficiului de executare respectiv. Anunțul va cuprinde:

- a) data, ora și locul desfășurării licitației;
- b) specificarea bunurilor, principalele lor caracteristici tehnico-economice și locul aflării;
- c) informații despre proprietarul bunurilor;
- d) informații despre terenul pe care sînt amplasate bunurile imobile și condițiile de utilizare a terenului de către proprietar;
- e) condițiile de vânzare a bunurilor;

- f) specificarea formei de plată;
- g) modul de familiarizare prealabilă cu bunurile scoase la licitație;
- h) termenul-limită de depunere a cererii și a accontului de 2% din valoarea bunurilor și contul bancar la care acesta urmează să fie vărsat;
- i) datele pentru contact ale executorului judecătoresc.

(2) Licitația va avea loc la cel puțin 15 zile de la data publicării anunțului despre organizarea ei.

(3) Persoana la care bunurile se află în păstrare este obligată să asigure accesul la ele.

(4) În caz de amânare a licitației, executorul judecătoresc va face un alt anunț în conformitate cu alin.(1) al prezentului articol.

Articolul 126. Condițiile de participare la licitație

(1) Pentru participare la licitație se admit persoanele care au depus la timp cererea de participare, au prezentat documentele necesare și au plătit accontul în mărimea stabilită în art.125 din prezentul cod.

(2) Doritorii de a participa la licitație prezintă următoarele documente:

a) cerere de participare la licitație, cu indicarea prețului propus pentru bunul scos la licitație;

(5) Executorul judecătoresc înregistrează persoana care a depus cerere în calitate de participant la licitație. În cazul în care persoana nu a respectat cerințele referitoare la întocmirea și prezentarea documentelor sau dacă ea nu are dreptul de a participa la licitație, executorul judecătoresc refuză de a primi cererea.

Articolul 128. Prețul inițial al bunurilor scoase la licitație

(1) Prețul inițial al bunurilor scoase la licitație este prețul egal cu valoarea bunurilor stabilită în procesul-verbal cu privire la sechestrarea bunurilor sau, după caz, în raportul de evaluare a acestor bunuri.

(2) Dacă, în cererile de participare la licitație, este propus un preț care depășește valoarea bunurilor stabilită în procesul-verbal cu privire la sechestrarea bunurilor sau, după caz, în raportul de evaluare a acestor bunuri, prețul inițial al bunurilor scoase la licitație va fi cel mai mare preț propus în cererile menționate.

18. Colegiul penal consideră că concluzia instanței de judecată nu a fost supusă probelor cercetate, or acestea indică asupra unor încălcări evidente comise de către xxx apărute în procesul licitației bunului imobil „xxx”.

Astfel, instanța a pus la bază prevederi legale ale Codului de executare (în redacția anului 2004) invocate de către apărare, care nu au tangență cu situația pe caz.

Pentru a argumenta această poziție, instanța consideră necesar a reda textul integral al normei prevăzute la art.74 Cod de executare (în redacția anului 2004) cu denumirea articolului: „Dreptul de a suspenda executarea”:

(1) Instanța de judecată poate suspenda executarea documentului executoriu, la cererea executorului judecătoresc, a participanților la procedura de executare sau din oficiu, în cazurile:

a) adresării executorului judecătoresc în instanța de judecată sau în organul care a eliberat documentul executoriu cu cererea de a explica hotărârea adoptată;

b) aflării debitorului într-o delegație îndelungată în interes de serviciu sau cu o misiune de stat;

c) aflării debitorului într-o instituție curativoprofilactică;

d) depunerii cererii împotriva actelor executorului judecătoresc;

e) căutării debitorului;

f) înaintării de către terțe persoane a unei acțiuni privind ridicarea sechestrului asupra bunurilor;

g) depunerii cauțiunii.

(2) Încheierea privind suspendarea executării documentului executoriu poate fi atacată cu recurs.

Articolul în cauză, din punct de vedere sistematic, se regăsea în capitolul VII al Codului de executare, intitulat „procedura de executare”, scopul normei fiind - de a reglementa chestiuni ce tin de executarea documentului executoriu, adică a documentului (în speță — hotărâre judecătorească) care obligă debitorul de a face ceva.

Hotărârea judecătorească din 10.11.2009 obliga partea vătămată xxx la restituirea unei datorii și asigura executarea obligației, prin aplicarea sechestrului asupra bunului imobil disco-bar xxx”, fără a evalua prețul bunului imobil și fără a obliga executorul judecătoresc să scoată bunul la licitație. Situația expusă în actul de acuzare nu reflectă în nici un mod circumstanțele ce vizează suspendarea

efectelor hotărârii judecătorești din 10.11.2009 și a efectelor deciziei Oficiului de Executare de a supune bunul imobil vânzării prin licitație.

Astfel, regulile de vânzare a bunurilor sechestrate nu erau guvernate de prevederile conținute în capitolul VII al Codului de Executare (în redacția anului 2005) și de secțiunea a 3-a din capitolul IX al Codului de executare cu titlul „*Procedura de sechestrare și vânzare a bunurilor*”. Efectele contestării a deciziilor de vânzare a bunurilor sechestrate nu puteau fi reglementate de art.74 din Codul de executare și de prevederile art.122 alin.(2) „*În cazul în care actele executorului judecătoresc au fost contestate, vânzarea bunurilor se suspendă pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești*”.

Este evident faptul că sintagma „hotărîrii judecătorești” din norma enunțată se referă la hotărîrile judecătorești ce au ca obiect examinarea contestațiilor împotriva actelor executorului judecătoresc.

Totodată, coroborînd prevederile art.122 alin.(2) din Codul de executare în vigoare la momentul cu prevederile Codului de procedură civilă, urmează a fi stabilit momentul rămînerii definitive a hotărîrii din 19.08.2010 prin care contestația lui xxx asupra procesului verbal din 26.07.2010 (act al executorului judecătoresc) a fost respinsă.

În această parte urmează a fi remarcat că anunțul privind petrecerea licitației a fost publicat la 27.08.2010 (adică în termenul în care hotărîrea nu era definitivă, deoarece nu expirase termenul formal de contestare); încheierea privind petrecerea licitației a fost emisă la 06.09.2010 (adică în termenul în care hotărîrea nu era definitivă, deoarece nu expirase termenul formal de contestare); prezentarea cererii de participare la licitație și acceptarea la licitație a cererilor nr.1056 și 1055 depuse de xxx și, respectiv xxx care nu conțineau informația privind prețul propus pentru bunul licitat, la 07.09.2010 (adică în termenul în care hotărîrea nu era definitivă, deoarece nu expirase termenul formal de contestare).

Mai mult, circumstanțele stabilite au indicat direct asupra faptului că partea vătămată nu a primit hotărîrea motivată la momentul pronunțării, adică la 19.08.2010, ceea ce indică asupra faptului că termenul de 20 de zile prevăzut de art.402 alin.(1) din Codul de procedură civilă, nu putea să curgă din 19.08.2010 ci doar din momentul în care părților le era comunicată hotărîrea motivată.

Deci, pentru a aprecia dacă hotărîrea instanței de judecată din 19.08.2010 era sau nu definitivă la momentul inițierii licitației, precum și la momentul licitației propriu-zise, urmează a evidenția că conform prevederilor art.254 alin.(1) din Codul de procedură civilă „*Rămîn definitive hotărîrile judecătorești emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel*”.

În aceste condiții instanța de apel consideră că este evident că actele sefului oficiului de executare Telenesti, xxx, au fost emise fără a avea la bază o hotărîre judecătorească definitivă, așa cum stabilea imperativ art.122 alin.(2) din Codul de executare în vigoare la acel moment.

Colegiul penal consideră lipsit de temei juridic și faptic argumentul instanței precum că raportul de evaluare eliberat de Camera de Comerț și Industrie și anexat la materialele cauzei penale și care stabilește că prețul bunului imobil este 1445 000, nu reprezintă o probă pertinentă. Aceste constatări ale instanței fac abstracție de la probele administrate și se bazează pe circumstanțe inexistente sau omisiunea celor existente. Organul cadastral nu a stabilit prețul bunului imobil - 235 000 lei, acesta fiind prețul cu care bunul imobil a fost adjudecat de către xxx.

În fapt, prețul indicat de organul cadastral era de 159 537 lei (preț, în care este inclus și valoarea terenului) ceea ce indică asupra unei aprecieri superficiale a probelor, în această parte, de către instanță.

Totodată, martorii xxx au indicat direct asupra faptului că prețul prezentat de către organul cadastral nu putea fi pus în nici un mod la baza evaluării de piață a bunului imobil. Mai mult, aprecierea instanței în partea ce ține de declarațiile martorilor nominalizați nu este clară, aceasta practic lipsind.

Anume martorii nominalizați au confirmat că au furnizat un răspuns la interpelarea lui xxx privind prețul imobilului „xxx”, însă prețul indicat avea un caracter normativ, deoarece instituția în care activau nu dispunea de licența în domeniul evaluării, iar xxx știa despre acest fapt. Declarațiile martorilor confirmă faptul că răspunsul organului cadastral nu putea substitui un raport de evaluare, asupra existenței căruia a menționat nu doar partea vătămată, ci martorul xxx. Instanța nu a sesizat faptul că la licitație a fost vîndută nu doar încăperea discobarului „xxx” ci și terenul aferent, prețul inițial la licitație fiind cel indicat de organul cadastral. În aceste condiții raportul de evaluare criticat de instanță este mai mult decît pertinent.

La fel, instanța nu a atras atenția asupra faptului că stabilirea defectuoasă a prețului de către executorul judecătoresc a fost constatată, de data aceasta, prin hotărîre judecătorească definitivă din 16.06.2010, în care instanța a atenționat asupra faptului că urmează a fi antrenat un specialist evaluator licențiat, iar conform prevederilor art.113 alin.(2) din Codul de executare (în redacția anului 2005) care stabileau că „*Dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul contestă valoarea bunului determinată de executorul judecătoresc, executorul judecătoresc va antrena pentru evaluare un specialist în domeniu*”, chemarea unui specialist evaluator era obligatorie. Subliniază că anume Camera de Comerț și Industrie era una din instituțiile ce dispuneau de licență în evaluarea bunurilor imobile, organele cadastrale neavînd, la acel moment, licența respectivă.

Instanța corect a menționat că xxx, conform fișei postului, avea atribuția „*să efectueze acțiuni de supraveghere și control al executării documentului executoriu de către executorii judecătorești*”, însă nu a apreciat faptul că xxx verificînd procedura de executare a documentului nu a întreprins acțiunile legate ci a continuat realizarea încălcărilor.

19. Sub aspectul celor menționate și reținute, Colegiul constată temeinicia apelurilor declarate de procurorul în procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi și de partea-vătămată xxx împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 30.12.2014, fapt pentru care în temeiul legii, Colegiul va admite apelurile declarate ca fiind fondate și întemeiate.

Concluzionînd asupra vinovăției inculpatului xxx în săvîrsirea infracțiunii, prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal. Colegiul la

stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale va da deplină eficiență dispozițiilor art.61 Cod penal ce țin de scopul pedepsei penale într-u restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii crimelor analogice atât de către inculpat, cât și de alți membri a societății, urmînd să conștientizeze, că orice faptă prejudiciabilă va fi contracarată de lege, persoana ce a comis-o fiind supusă pedepsei penale, astfel fiind dobîndit scopul înfăptuirii justiției. La fel se va ține cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, stipulate la art.75 Cod penal cum sunt: gravitatea infracțiunii săvîrșite, motivul acesteia, peronalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conducîndu-se de prevederile art.61, art.75 Cod penal, Colegiul consideră că **xxx** poate fi corectat și reeducat în condițiile aplicării unei pedepse sub formă de închisoare conform legii la momentul comiterii infracțiunii ca un mijloc de corectare și reeducare a inculpatului, fiind ajutat să se corecteze și făcut să înțeleagă că trebuie să respecte legile și normele de conviețuire socială, avînd totodată și îndatoriri față de colectivitate și este supus numai îngrădirilor stabilite de lege în scopul exclusiv al asigurării recunoașterii și respectului drepturilor și libertăților celorlalți și în vederea satisfacerii cerințelor juste ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale într-o societate democratică.

Rezumînd cele expuse, Colegiul constată că preîntîmpinarea săvîrșirii de noi infracțiuni se realizează doar prin tragerea infractorilor la răspundere penală și aplicarea unei pedepse în așa fel, încît inculpatul să conștientizeze cele săvîrșite și să fie convins că respectarea legii penale este o necesitate, iar încălcarea repetată a acesteia impune o pedeapsă mult mai aspră.

Conducîndu-se de prevederile art.415 alin.(1) pct.2), art.art.417-418 CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Apelul procurorului în procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi și apelul părții-vătămate **xxx** declarate împotriva sentinței Judecătorei Telenești din 09.06.2016 pe cauza penală în privința lui **xxx** se admit, cu casarea sentinței în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță după cum urmează:

xxx se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal și i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

Începutul termenului de pedeapsă pentru **xxx** urmează a fi calculat din momentul reținerii li plasării lui în penitenciar după iepuizarea tuturor căilor de atac.

Corpurile delictelor anexate la dosar – se dispun a fi păstrate pînă la nimicirea dosarului în cauză.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat public la data de 03.05.2017.

Decizia motivată pronunțată și înmînată părților la data de XXXXXXXXXX.

Președintele de ședință:

Judecătorii: